

V Broumově zahrají na unikátní italské a francouzské housle, říká v rozhovoru Jaroslav Svěcený

Houslový virtuos Jaroslav Svěcený vystoupí v pondělí 1. května v 18 hodin v sále Dřevník broumovského kláštera na benefičním Koncertu pro deset strun, spolu s kytaristou Miloslavem Klausem. Koncert symbolicky zahájí letošní, dvanáctý ročník hudebního festivalu Za poklady Broumovska, který se po celé léto bude konat v broumovských barokních kostelích. Vstupenky na koncert je možné zakoupit v předprodeji v klášterní kavárně Café Dientzenhofer nebo online v kalendáři akcí na webu www.klasterbroumov.cz.

Váš květnový koncert zahájí v Broumově 12. ročník festivalu Za poklady Broumovska. Vy sám pocházíte z Hradce Králové, na Broumovsko to máte kousek – znáte tedy nějaké broumovské „poklady“ či zajímavá místa?

Adršpach, Vernéřovice, Teplice nad Metují...a samozřejmě Broumov a klášter, těch „pokladů“ je celá řada. Jako malý kluk jsem byl v těchto překrásných lokalitách každou chvíli.

V Broumově budete 1. května vystupovat s kytaristou Miloslavem Klausem. Jde o dlouhodobou spolupráci?

Míla je můj spolužák už od konzervatoře a naše spolupráce zdárně probíhá již pár desetiletí. Je to skvělý kytarista, bezvadný parták na cestách a hlavně kamarád. Je absolventem věhlasného profesora Jiřího Jirmala, což je pedagogický guru české kytary, který ve svých 92 letech stále koncertuje právě s Miloslavem.

Jaký repertoár posluchačům v Broumově představíte?

Zazní originální skladby Nicolo Paganiniho, Maura Giulianiho či Filippa Gragnaniho pro housle a kytaru, které posléze vystřídá hudba G.Faurého, A. Piazzolly (jeho slavná Ave Maria), Johna Williamse... a také mé maličkosti. Budu hrát na unikátní italské a francouzské housle, které publiku blíže představím. Zazní i část mé skladby, kterou jsem v roce 2013 premiéroval v New Yorku a tomuto městu prostřednictvím tehdejšího starosty Michaela Bloomberga věnoval. Je to program, kterým chci oslovit posluchače všech generací.

Vystupoval jste po celém světě. Který koncert, lze-li to vůbec vybrat, pro Vás byl největším zážitkem?

Každá země má svoje specifika a proto i koncertní místa jsou jedinečná svojí osobitou atmosférou. Velmi zajímavé byly a vždycky budou koncerty v zemích pro Středoevropana s exotickým nádechem-Indonésie, Filipíny, Indie, Thajsko či na druhé straně krásné sály Jižní i Severní Ameriky. Takřka nadpozemským zážitkem bylo, když jsem měl možnost zahrát na Sluneční pyramidě v Teotihuacánu v Mexiku či před Skalním chrámem v jordánské Petře, kde jsem koncertoval i s mojí dcerou. Představte si, že jsem v Broumově hrál již vloni, ale v Chile!!! Po festivalovém koncertu v nádherném Frutillar (cca 1000 km od Santiaga de Chile) jsem zavítal do Nueva Braunau, Nového Broumova, který po roce 1870 osídlovali broumovští. V tamním muzeu jsem viděl spoustu dokumentů a zajímavých fotografií, tamní obyvatelé byli i na mém recitálu v Puerto Varas.

Chybí ještě některá místa, kde byste si chtěl zahrát nebo země, kam byste se chtěl podívat?

Těch je ještě dost, seznam by byl docela dlouhý. Rád cestuju, takže vítám každou možnost k poznávání nových zemí, odlišných kultur a zvyklostí. Letos mě nově čeká například Singapore a věřím, že se také podívám na Nový Zéland.

Vaše dcera Julie také hraje na housle a již několikrát hrála i na našem festivalu. Jak často vystupujete společně?

Julie v současné době žije a hlavně studuje v Londýně na Royal Academy of Music. Letos v červenci bude promovat a byla přijata na PhD, což je obdoba aspirantury na AMU, takže minimálně ještě jeden rok tam v rámci studií pobude. Příležitostí pro společné hraní tedy mnoho není, ale loni jsme spolu strávili více jak dva týdny na turné po USA a podařilo se několik společných koncertů v létě a před Vánocemi, kdy přijela domů na prázdniny. Julie má svoje vlastní recitály a koncerty, miluje cestování jako já, takže přemístit se kamkoliv v rámci Evropy nebo třeba i přes půl zeměkoule není pro ni problém.

Jaký je to pocit, stát na pódiu s dcerou a sdílet společné hudební zážitky?

Je to pocit nostalgický, protože mám pořád před očima náš první společný koncert. Hráli jsme spolu slavný Bachův Dvojkoncert s orchestrem a pro všechny z nás to byla premiéra. Pro mě jako hrajícího tatínka i pro kolegy z orchestru, protože s nikým mladším ještě nehráli a hlavně pro Julii, kterou na pódiu téměř nebylo vidět. Bylo jí tenkrát necelých deset let. Od té doby se společných vystoupení uskutečnilo opravdu hodně. Dnes jsou vzácnější, protože Julie má v rámci školy hodně povinností, zkoušek a vystoupení, pracuje se svým skvělým panem profesorem na vlastním repertoáru a buduje si svojí vlastní cestu. Jakékoliv společné vystoupení je bonus pro nás oba a velmi si ho užíváme.

Děkuji za rozhovor...